No. 3903.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00; voor de buitensteden franko p. p. ƒ 6.00.

Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan „het Bureau van DE TIJD."

DINGSDAG 6 MAART.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 5 Maart.

Het blijkt elken dag duidelijker dat de schrijver van het artikel in den *West-minster Review*, door ons eenigen tijd geleden overgenomen, reeds in December zeer goed wist hoe het met de zaken in Italië geschapen stond. Hij toonde toen aan dat daar tweeërlei politiek aan het kuipen en gereed maken van *faits accomplis* was, namelijk de Bonapartistische en die van Cavour. Doch eerst nu, op het oogenblik van het uitspreken der keizerlijke troonrede, openbaart zich dat tweeërlei streven in de feiten. Sardinië wil geheel Italië met voorloopige ter zijdestelling van de Marken, de Romeinsche Campagna, Napels en Sicilië in zich opnemen. Lodewijk Napoleon wil voor Toskane een uitzondering maken, om dat landschap met een Bonapartistische dynastie te beschenken. Is dit doel bereikt, dan moeten later, volgens den *Westminster-Review*, Napels en een goed deel van den Romeinschen Staat bewerkt worden om langs den omweg der revolutie en het *fait accompli* tot een versmelting met Toskane te geraken. Doch deze plannen voor de toekomst buiten de rekening gelaten, welken toestand vinden wij dan thans in Italië?

„Zijn belangelooze bevrijder eischt voor zich twee dingen: een stuk van Italië aan deze zijde der Alpen om met Frankrijk te vereenigen, en de weelderigste en rijkste landstreek uit het midden, om met den een of anderen neef als koning onder den Franschen invloed te staan. Zoo het naar zijn wensch afloopt zal dus de uitkomst van den strijd voor de Italiaansche vrijheid hierop nederkomen, dat in plaats van één meester, Oostenrijk, Italië er twee zal hebben, Oostenrijk en Frankrijk, dat het Italiaansche grondgebied door den afstand van Savoye en Nizza verkleind zal worden, en dat de onafhankelijke Italiaansche vorsten, de Paus en de Koningen van Sardinië en Napels, over het lot van Italië niets hoegenaamd te beschikken zullen hebben als de Keizer te Weenen en die te Parijs hun den teugel niet vieren. Ziedaar nu de toekomst, welke het „edelaardige en vrijheid lievende" Italiaansche volk, dat sinds een jaar, naar luid van de meeste onzer bladen, „de bewondering van Europa" heeft opgewekt, zich bereid heeft door de Franschen tegen de Oostenrijkers in hun land te halen. Wij voor ons zijn van oordeel dat de Italianen niets anders ontvangen dan hun verdiend loon dan de billijke straf voor hun kinderachtige verblindheid, doch gunnen hun gaarne als troost de klaagliederen, welke hun naïeve bewonderaars, zooals bijv. de *Amsterdamsche* en *Arnhemsche Couranten* ten onzent en dergelijken in het buitenland, niet zullen nalaten over hun droevig lot, dat veel erger dreigt te worden als vóór den oorlog, aan te heffen.

Graaf Cavour intusschen neemt van zijn kant maatregelen om den bevrijder te dwarsboomen. Naauwelijks had de telegraaf te Turijn de woorden der keizerlijke troonrede overgeseind, of midden-Italië, Toskane er onder begrepen, wordt uitgenoodigd zijne „wenschen" te kennen te geven. *C'est audacieux, mais bien joué* roept de *Indépendance* uit. Dat is het inderdaad. Want Lodewijk Napoleon's staatkunde wordt er geheel door verstrikt. Het lijdt geen twijfel of de bevolking van Toskane, wier stemmen door de Piëmontesche agenten opgevraagd, verzameld en geteld worden, zal met groote meerderheid de aanhechting aan Piëmont verlangen. Dan kan de Keizer verklaren, als het hem goeddunkt, dat in de Romagna, Modena en Parma de Italianen het regt bezitten zich vrijelijk een regering naar hun zin te kiezen, maar dat dit regt in Toskane niet geldig is; graaf Cavour weet te goed dat Lodewijk Napoleon zich twee maal bedenken zal, alvorens hij met de wapens dit nieuwe beginsel, uit zijn vrijheidsleer voortvloeijende, te verdedigen. Mogt hij het willen doen, dan zou hij den oorlog aan zijn vrienden van gisteren moeten verklaren, of altans, zooals hij heeft gedreigd, hen onder bescherming aan de Oostenrijksche interventie overlaten. Of de sluwheid van den Keizer toereikend zal zijn om hem uit deze engte te redden staat te bezien, maar voor het oogenblik heeft Italië veel van een strop om zijn hals, waarvan lord Palmerston, over de katrollen van graaf Cavour, het einde in handen heeft.

Met leedwezen melden wij, dat Zijne Excellentie de heer van Romunde, nog onlangs minister voor de Zaken van Roomsch-Katholieke Eeredienst, in den morgen van gisteren te 's Gravenhage is overleden. Hij was een om vele goede hoedanigheden geacht en achtingswaardig man, die in verschillende aanzienlijke betrekkingen geplaatst, zich vele vrienden maakte en geen vijand had. In Amsterdam eerst kantonregter, later lid van het hof van Noord-Holland, was hij tevens schoolopziener en lid van de Provinciale Staten. Hij had daarenboven plaats in andere kollegiën, hetzij van administratie, hetzij van weldadigheid. Hij gaf in allen vele blijken van kennis, van zijn werkdadigen aard en zachtheid van gemoed. In 1856 nam hij bezit van het departement van R. K. Eeredienst, dat hij tot voor eenige dagen behield. Het is ons, die hem, bij verschil van meening op een enkel punt, een enkele maal bestreden, eene voldoening te mogen getuigen, dat hij vele belangen van zijn ministerie met een ijver waarnam, die in veelvuldige kerkgemeenten steeds in dankbare herinnering blijven zal. In zijne private betrekkingen genoot hij, als burger en Christen, hooge achting en veler vertrouwen. Hij was een man des vredes, steeds geneigd om elken strijd te ontwijken, altijd bedacht op middelen van verzoening. Een langdurige pijnlijke ziekte ontrukte hem aan zijne hem dierbare betrekkingen en talllooze vrienden. Hij toonde in den loop dier ziekte, door geduld, en wij mogen 't zeggen, door moed, dat hij als christen uit het geloof eene zeldzame kracht had geput. Overgegeven in Gods heiligen wil gaf hij den geest in de handen des Heeren, die hem ongetwijfeld het loon der regtvaardigen, op zijn smartbed een marteIkroon geworden, niet onthouden zal.

De voorname buitenlandsche tijdschriften, zoowel de wetenschappelijke als de letterkundige, leggen er zich steeds op toe den inhoud hunner artikelen in een edelen vorm aan het publiek aan te bieden; vooral is dit het geval met de Engelsche en Fransche *revues*. Neem, bij voorbeeld, een nummer ter hand van de *Edinburgh-Review*, de *Quarterly-Review* of de *Revue des deux mondes*, gij zult ontwaren dat elk harer artikelen onder het opzigt van stijl en voordragt keurig is. Zelfs de kronijk van den dag en afgetrokken onderwerpen van stellige wetenschap vindt men daar behandeld in zulk een boeijenden en helderen stijl, dat men ze met graagte doorleest, ook al heeft het onderwerp weinig aanlokkelijks. En toch zijn het slechts bij uitzondering bellettristen, maar meestal geleerden, wetenschappelijke autoriteiten, die in genoemde tijdschriften, voornamelijk in de beide eersten, de pen voeren.

Niet weinigen van onze geleerden daarentegen zijn, blijkens hun geschriften, een geheele andere leer toegedaan. Het schijnt of zij het versmaden behagelijke vormen voor hun gedachten te zoeken, en of zij meenen dat de menigte een dorren en stootenden stijl voor het kenteeken van grondige kennis zal aanzien. Wij zouden hiervoor vele opmerkelijke voorbeelden kunnen bijbrengen. Verleden jaar hebben wij er, onder anderen bij de behandeling van een verslag, door professor Kist geschreven, eenige proeven van geleverd. Slaan wij thans het oog op het degelijkste van onze populaire tijdschriften: *de Gids*. Men weet dat dit maandwerk wordt bestuurd door een redaktie uit letterkundigen en geleerden zamengesteld, en geacht wordt aan het hoofd der periodieke pers te staan.

Men zou regt hebben te verwachten dat zijn artikelen allen een vorm hadden, die aan dezen roep beantwoordde. Intusschen is het omgekeerde waar. Laat men de artikelen der bloot letterkundige medearbeiders buiten de rekening, dan zal men zelden in den *Gids* een opstel aantreffen dat niet, wat zijn vorm aangaat, ver beneden het middelmatige staat. Zonderling genoeg zijn het juist de bijdragen van iemand, wiens maatschappelijke betrekking geene oefening medebrengt, die het meest van dezen regel afwijken. Wij bedoelen hier den kolonel Knoop, die de kunst verstaat om over een droog onderwerp als strategie en krijgs-wetenschap zoo klaar en vloeijend te schrijven, dat de minst ingewijde hem zonder inspanning en met belangstelling volgen kan. Doch, zooals wij zeiden, hij is een uitzondering en een zeldzame uitzondering. Doorgaans is de stijl van den *Gids* zoo stroef, dat men zich geweld moet aandoen om zijn artikelen te lezen. Goede smaak schijnt trouwens niet de heerschende eigenschap zijner redaktie te zijn. Wie daarvan een bewijs wil, sla het oog op een versje in een der laatste Nommers opgenomen. Gedichten verschijnen hoogst zeldzaam in het ernstige tijdschrift, zoodat men meenen zou dat het dan ook slechts een keus deed uit de voortreffelijkste. Wat vinden wij er nu? De erbarmelijke vertaling eener bekende en schoone ballade van Uhland, naar het schijnt opzettelijk voor den *Gids* vervaardigd door den verzen-fabriekant — dichter kunnen wij met den besten wil niet zeggen — S. J. van den Bergh, en waar onder anderen de volgende karremansregel in voorkomt:

„Hen lokte een herberg om jolig te zijn!"

Zulke poëzie staat intusschen waardig naast het proza van velen zijner medearbeiders. Bij voorbeeld op de eerste bladzijde van het jongste nommer lezen wij het volgende:

„Constitutionele staten openen een veel ruimeren werkkring voor de verschillende talenten en begaafdheden hunner burgers, dan die *van* den wil *van* een enkelen afhangen, en het is *daar*om ook dat uitstekende burgers *daar* met zooveel grooter belangstelling worden gadegeslagen. De geschiedenis *van* despotieke staten gewaagt schier alleen *van* de regerende dynastie; in vrije landen vermag ieder zich een grooten naam te maken, *die* op eenigerhande wijze deelneemt *in* den strijd, *die* over de algemeene belangen door de pers, *in* de raadzalen en *in* de kabinetten gevoerd wordt.

. . . .

„De groote rol, door uitstekende personen vervuld, maakt hen, *in* hun bijzonder zoowel als openbaar leven, de voorwerpen *der* belangstellende nieuwsgierigheid *van* het groot publiek *in* eene mate waar*in* dat *in* andere landen slechts de persoon *van* den Souverein pleegt te wezen."

Dit schoone Hollandsch is uit de pen gevloeid van den *hoogleeraar* P. J. Veth, en de volgende bladzijden beantwoorden aan deze eerste. Wij halen dit aan als een voorbeeld, waarbij verscheidene anderen te voegen zouden zijn, hoe in ons land, dat zooveel met het onderwijs voor alle standen opheeft, sommigen dergenen, die blijkens hun titel het best onderwezen moesten zijn, zich bedienen van een stijl, welken een makelaar zich in een verkoopbiljet zou schamen. En toch hoort men van die zijde vaak klagen over het geringe van den invloed, die ondanks alle hoogere, middelbare en lagere scholen, op ons achterlijk volk door de geschriften der Nederlandsche geleerden wordt uitgeoefend. De schuld ligt niet bij het volk, maar bij de voorgangers-zelven. Zoolang zij geen andere taal tot hun gebruik hebben dan die, waarvan professor Veth en velen zijner kollegaas zich bedienen, zullen zij blijven prediken in de woestijn, en zal hun werk wel gedrukt, maar niet gelezen worden, een ramp die wij trouwens voor overkoombaar houden.

Wij vernemen dat Mgr. de bisschop van Haarlem verhinderd is morgen in Amsterdam te komen voor de gewone maandelijksche audiëntie.

Men meldt ons uit Breda, dat dezer dagen uit die stad een adres door een aantal aanzienlijke Katholieken onderteekend, naar Rome verzonden is, waarin zij aan den Allerheiligsten Vader eerbiedig de verzekering brengen hunner deelneming in de smartelijke omstandigheden, in welke Z. H. gewikkeld is, en zij hunne verknochtheid betuigen aan den Apostolischen Stoel van Rome en aan al deszelfs onvervreemdbare regten.

Z. M. heeft op zijn verzoek eervol ontslagen: als lid der kommissie van administratie over de gevangenissen te Leeuwarden, jhr. mr. H. M. Speelman Wobma, onder dankbetuiging

voor bewezene diensten; benoemd tot lid der kommissie van administratie over de gevangenissen te 's Hertogenbosch, jhr. E. ... de Kuyper, het vice-prezidium van de kommissie van administratie te Rotterdam opgedragen aan het lid van dat kollegie mr. A. Schadée, alsmede benoemd tot lid van gemeld kollegie jhr. J. A. Vaillant.

GRONINGEN, 2 Maart. Gepasseerden Zondag avond heeft er in de nabijheid van Stedum een vreeselijke misdaad plaats gehad. Twee jongelieden, de een zoon en de ander een knecht van een zerkhouwer aldaar, gingen des morgens naar Warffum. 's Avonds of in den nacht, tusschen Zondag en Maandag, is de knecht teruggekeerd. De vrouw van den zerkhouwer, die niet wel bij het hoofd is, heeft hem ingelaten. De zoon bleef weg; doch 's Maandags werd niet verre van hier zijn lijk gevonden, liggende in een greppel. Bij de lijkschouwing is gebleken, dat den vermoorde vier slagen zijn toegebragt en wel met een stok, waarvan de stukken er nevens lagen. Alle vermoeden bestaat er, dat de knecht de schuldige is. Dien ten gevolge is hij ook door de justicie gearresteerd. In het verhoor genomen zijnde, heeft hij echter alles halsstarrig ontkend, alhoewel nog het onderste gedeelte van den stok, waarmede de moord schijnt gepleegd te zijn, in een der zakken van zijn jas, welken hij dien dag gedragen had, werd gevonden, en op de vraag, van waar het bloed kwam, dat des Maandags morgens aan zijne vingers had gekleefd, heel bedaard ten antwoord gaf, meermalen aan neusbloedingen te lijden. Hij geeft voor zijn reisgenoot wegens dronkenschap, op zijn eigen verzoek, uit vrees voor zijn vader, in het land, te hebben laten liggen. De jeugdige misdadiger, nog slechts 20 jaren oud, heeft zich wegens diefstal vroeger ook al in de handen der justicie bevonden. Aan berooving schijnt hier niet te denken te zijn; zoodat waarschijnlijk de sterke drank ook wel de schuld zal zijn, dat deze 18jarige jongeling van het leven is beroofd en een huisgezin in droefheid en rouw is gedompeld.

DOCKUM, 2 Maart. De aanvoeren van vlas zijn in de vorige maand zeer aanzienlijk geweest en bedragen zeker wekelijks 15 à 20,000 bundels. Op de beide laatste marktdagen werd ze niet zoo gretig opgeruimd als op de voorgaande, zoodat er eenige achteruitgang in de prijzen was te bespeuren; desniettemin is het nog altijd hoog in prijs en varieeren de prijzen van *f* 0,80 tot *f* 2.50 naar kwaliteit. De handel in granen en zaden was zeer gering; de daarvoor bestede prijzen verschillen niet bij de laatste opgave; daarentegen werd levende have merkelijk hooger verkocht dan in Januarij; aardappelen hoog in prijs; chichorei stil, gelijk mede alle andere produkten dezer omstreken.

HOORN, 3 Maart. Hoogste graanprijzen. Tarwe *f* 9.25; Rogge *f* 7; Gerst *f* 6.75; Haver *f* 5.25; Paardenboonen *f* 8.75; Bruine dito *f* 12.50; Gele dito *f* 11.50; Groene Erwten *f* 14; Witte (groote) dito *f* 12. 1095 N. ℔ Boter per Ned. ℔ *f* 1.15. 140 Kippen a *f* 1.20 per stuk; 13900 Kipeijeren a *f* 2.10 per 100 stuks. Eendeijeren a *f* 3 per 100 stuks.

ALKMAAR, 2 Maart. Ter kaasmarkt van heden waren aangevoerd 181 stapels kaas, wegende te zamen 34,153 Ned. ℔. De prijs was: kleine hooikaas *f* 30,50, middelbare *f* 29, kommissie *f* 28, per 50 Ned. ℔.

LEEUWARDEN, 2 Maart. Ter veemarkt van heden zijn aangevoerd 418 runderen, 87 varkens en 98 schapen. De prijzen waren onveranderd bij geanimeerden handel. Vette koeijen zijn gedaan a *f* 245, melke dito a *f* 175, vare dito a *f* 140, kalf dito a *f* 145, ossen a *f* 240, vette kalveren a *f* 36, dito varkens a *f* 110, dito biggen a *f* 58, dito schapen a *f* 34.

De telegraaf meldt heden het volgende:

PARIJS, 5 Maart. De *Constitutionnel* bevat een artikel over de Fransche staatkunde ten aanzien van Italië. Van de depêche van den heer de Thouvenel zegt het blad, dat indien de daarin voorgestelde regeling niet in den geest van Sardinië is, zij wel in den geest van Italië is. Sardinië zal in Toskane een bondgenoot hebben, welke het zal helpen den tegenstand van Napels en Rome te overwinnen, om de Italiaansche natie te vestigen met de medewerking der hulpmiddelen van al hare nationaliteiten en niet door een Italiaansch koningrijk, hetwelk alles in zich opneemt zonder te ontzien het groote verschil van tegengestelde belangen en op het wantrouwen in Europa opgewekt.

LONDEN, 5 Maart. De *Morning Herald* meldt als stellig, en „uit een bron die allen twijfel uitsluit,” dat de heer de Thouvenel, op grond van de verandering in 's keizers politiek, zijn ontslag als minister van Buitenlandsche Zaken heeft aangeboden, en indien Napoleon dit mogt aannemen, graaf Walewski de vakante portefeuille op nieuw zal aanvaarden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 3 Maart. De *Moniteur* bevat eene depêche door den heer de Thouvenel den 24n Febr. aan den heer de Talleyrand gezonden. In deze depêche wordt de toestand van Italië uiteengezet en gewezen op de gevaren, welke uit eene al te groote uitbreiding van het grondgebied van Piëmont zouden voortvloeijen. De heer de Thouvenel zegt verder dat het denkbeeld van inlijving eerder eene manifestatie tegen eene groote mogendheid is dan eene werkelijk gemeende sympathie voor Sardinië; indien dit gevoel niet in den beginne wordt onderdrukt, zoude het zich later openbaren in eischen, welke de wijsheid Piëmont zoude gebieden te bestrijden. Men zou niet achterwege blijven met aan dien Staat te verwijten van de zaak te verraden, voor welke hij vergroot is, en hij zoude aan twee gelijkelijk betreurenswaardige eventualiteiten zijn blootgesteld: oorlog en omwenteling.

De heer de Thouvenel geeft vervolgens de oplossing aan de hand, welke volgens zijn gevoelen eenige kans heeft om door Europa te worden aangenomen en welke Sardinië de algeheele uitoefening zoude doen behouden van den invloed, welke het regt heeft in het Schiereiland uit te oefenen. Deze kombinatie zoude hierin bestaan: algeheele inlijving van Parma en Modena bij Sardinië; een Sardinisch vikariaat in naam van den Heiligen Stoel in de Romagna; herstelling van het groothertogdom Toskane in zijne staatkundige en territoriale autonomie.

De heer de Thouvenel houdt vol, dat het denkbeeld der inlijving van Toskane de nevenbedoeling in zich bevat, van een oorlog tegen Oostenrijk, met het doel Venetië te veroveren; als ook de nevenbedoeling, zoo niet van omwenteling, dan toch ten minste van bedreiging der rust in den Pauselijken Staat en Napels.

Zoo het kabinet van Turijn zijn adhaezie schonk aan de voorgestelde oplossing, zoude Frankrijk niet alleen eene dergelijke kombinatie op eene konferentie of een Kongres volhouden, maar haar ook proklameren, als zijnde buiten het bereik van eene vreemde interventie.

Het kabinet van Turijn is vrij eene andere gedragslijn te volgen, doch Frankrijk zoude tot geen prijs de verantwoordelijkheid van zulk een toestand op zich kunnen nemen.

De heer de Thouvenel bespreekt vervolgens de kwestie der inlijving van Savoye en Nizza bij Frankrijk. Met het oog op de vergrooting van Sardinië, wordt die inlijving eene aardrijkskundige noodzakelijkheid voor de veiligheid der Fransche grenzen. Hij wijst er verder op dat men daarbij de belangen van Zwitserland zou kunnen waarborgen. De heer de Thouvenel verzoekt den heer de Talleyrand de aandacht van den graaf de Cavour op dit punt te vestigen, en hem tevens te verklaren, dat Frankrijk aan den wil der bevolking geen dwang wil opleggen en dat buitendien de regering des keizers niet in gebreke zal blijven, zoo het oogenblik haar daartoe gekomen schijnt, van te voren de groote mogendheden van Europa te raadplegen, ten einde verkeerde interpretatien te voorkomen van de beweegredenen dier gedragslijn.

De heer de Thouvenel heeft onder dezelfde dagteekening ook eene depêche doen toekomen aan den heer de Persigny, waarin de beweegredenen worden uiteengezet van de laatste aan Piëmont gedane voorstellen. Daar Oostenrijk de voorstellen van Engeland had van de hand gewezen, is de Keizerlijke regering overtuigd gebleven, dat zij zich slechts van hare zedelijke verantwoordelijkheid ontslagen kan achten, wanneer het beginsel van het algemeen stemregt, hetwelk ook in Frankrijk zelf bestaat, ten grondslag strekt van de nieuwe orde van zaken in Italië.

Daar Engeland zich nu onthoudt dit aan te raden, laat de Fransche regering het aan Italië over, te oordeelen over het nutteloze om tot eene nieuwe stemming over te gaan. Met het oog hierop, heeft zij het haren pligt geacht de bovenomschreven voorstellen te doen.

De heer de Persigny is gemagtigd een afschrift van de naar Turijn gezondene depêche aan lord John Russel voor te lezen.

— In de eerste zitting van het Wetgevend Ligchaam heeft graaf de Morny in zijne openingsrede gezegd, dat, wanneer de handelsvrijheid het doel der maatschappij is, het beschermend stelsel het middel moet geacht worden, om daartoe te geraken. Voor het oogenblik behoeft Frankrijk het beschermend stelsel nog en de invoering van den vrijen handel ware het zelfde als liet men een kind met een volwassen man strijden. Verder zeide de graaf dat zonder geheele burgerlijke vrijheid geen ware welvaart bestaan kan, en indien Frankrijk zich nooit met mate van de staatkundige vrijheid wist te bedienen, dit daaraan lag, dat het nog niet in het genot der burgerlijke vrijheid was. Ten slotte sprak hij nog over de godsdienstige beweging en noodigde de vergadering om in overeenstemming met de regering te handelen.

— Er wordt beweerd dat de thans tusschen deze stad en Turijn gewisselde diplomatieke mededeelingen veeleer strekken om tot een schikking te geraken, dan om tot een breuk aanleiding te geven en zij een overeenkomst zullen bewerken, krachtens welke beide partijen, de eene Toskane, de andere Savoye en Nizza zal verkrijgen. Sommigen gaan nog verder en verzekeren dat alle bezwaren uit den weg zijn geruimd ten gevolge van de gisteren ontvangen depêche, en dat men dit rezultaat niet zou verkregen hebben dan ten koste van belangrijke koncessiën. Men zou namelijk het denkbeeld van een vikariaat laten varen en Koning Viktor Emmanuel zou regtstreeks de soevereiniteit der Romagna aanvaarden; maar wat Toskane betreft zou Piëmont, en wel omdat Oostenrijk van de aanhechting een *casus belli* maakt, er van afzien en weigeren aan den wensch der bevolkingen gehoor te leenen, indien hare uitspraak zulk een opoffering noodzakelijk maakt.

Luidens 'tgeen de *Courrier du Dimanche* er van zegt zouden zij, hoe tegenstrijdig die beweeringen ook mogen luiden, overeen te brengen zijn. Van Sardiniëns zijde zou geantwoord zijn dat, in zooverre het van hem zelven afhing, de Koning 's Keizers voorwaarden zou aannemen en bij aan de bevolkingen van Midden-Italië die voorwaarden zou mededeelen. Te Parijs twijfelt men niet aan de uitspraak der Romagna, en daar het hof van Rome de onderhandelingen heeft afgebroken zoodra Viktor Emmanuel's naam voor het vikariaat was genoemd, zoo zou het niet onwaarschijnlijk zijn, dat Frankrijk, voor een gedeelte, van zijn programma afziet. Ten aanzien van Toskane evenwel verwacht het kabinet der Tuilerieën door zijn invloed dat land tot de verwerping der aanhechting te zullen kunnen bewegen. Derwijze zouden de hoofdbezwaren weggeruimd zijn. Intusschen geven de uit Italië ontvangen brieven weinig uitzigt op zulk eene oplossing.

— De Fransche bladen beweren dat de voorstellen der Regering aan Piëmont in volkomen overleg met Engeland, Pruissen en Rusland zijn. Indien daaraan alsnog mogt worden gevolg gegeven, zullen de vijf groote mogendheden trachten zoo spoedig mogelijk eene konferentie te houden.

— Het Fransche goevernement schijnt volstrekt niet tevreden over zekere veranderingen in de troonrede, welke op het laatste oogenblik gemaakt zijn.

— De Kardinalen-Aartsbisschoppen, ter bijwoning der vergaderingen van den Senaat hier aangekomen, hebben in het *Luxembourg* de petitiën neêrgelegd, afkomstig uit hunne diocezen ter verdediging der tijdelijke regten van den Paus.

— De heer Montanelli had den 19 Februarij een gehoor bij den Keizer. Deze zeide, dat de inlijving der hertogdommen bij Piëmont met den afstand van Savoye in verband stond. Op Montanelli's vraag wat geschieden zoude, indien Piëmont Savoye wilde behouden antwoordde Napoleon: „Dan moeten de Italianen zich, zoo goed zij kunnen, zelven helpen” en lagchend voegde hij er bij: „L'Italia farà da se.”

— Men houdt zich veel bezig met het regtsgeding van Mgr. Dupanloup, en sinds verscheidene dagen worden pogingen aangewend om toegangskaarten voor de zitting van het hof te verkrijgen.

Onder de vele vragen, welke de zaak uitlokt, geldt vooral die of de verdediger des prelaats het debat dadelijk zal aannemen, of er geene verklaring van onbevoegdheid en niet-ontvankelijkheid zal komen. Zal in de eerste plaats niet worden staande gehouden dat de gewone regtspleging geene bevoegdheid voor de zaak heeft, dat geene aanranding van het openbare regt in het spel is, maar een feit dat uit de waardigheid des bisschops voortvloeit, die het regt en de waardigheid der Kerk verdedigde? In dat geval zou het aangeklaagde feit slechts tot eene klagte wegens misbruik kunnen leiden, die dan door den staatsraad zou moeten geoordeeld worden. En zoo de bevoegdheid van het geregtshof al aangenomen wordt, dan zal nog te bezien staan of men niet zal aanvoeren dat de erfgenamen van Mgr. Rousseau geen aanspraak hebben om op te treden voor eene zaak, welke de overleden bisschop verrigtte en hem alleen betrof?

De klagt van den *Siècle* zou dus nog overschieten.

Maar wat er van die veronderstellingen zij, zoo vervolgt het blad, waaraan deze berigten ontleend worden, de zaak van 12 Maart is eene gebeurtenis van gewigt. Het schijnt zeker, dat het openbaar ministerie door den prokureur-generaal Chaix d'Est-Ange zal worden waargenomen. In eene zoo belangrijke zaak, waarbij de welsprekendste redenaars zullen optreden, betreurt men het verbod om de debatten openbaar te maken. Men verzekert dat Mgr. Dupanloup kort van stof zal zijn bij het verhoor en zich voorbehoudt persoonlijk verklaringen te geven zoo deze vereischt worden.

— Ter gelegenheid van het regtsgeding, dat Mgr. Dupanloup wordt aangedaan en door de zoogenaamde liberale bladen is uitgelokt, zegt de *Union*, dat het iets geheel nieuws is eene geregterlijke aanklagt in de staatkundige pers eene plaats te zien innemen. Men heeft tijden gehad waarin het uiten der meeningen geen perken kende, de twistrede werd buitensporig gevoerd en ten bewijze hiervan is zij door geweldadigheden gevolgd, waarin de maatschappij dreigde te vergaan. Intusschen behield bij die vervoering zekere bescheidenheid de bovenhand en verhinderde de bladen om die geheime verkliking uit

den tijd der Romeinsche Cezars na te volgen. Men bestreedt de meeningen van anderen zoo hevig, dat men vaak tot persoonlijkheden verviel, maar men bragt in een blad geen klagt over hoon en verandere de twistrede niet in eene dagvaarding. Het zal aan onze eeuw weinig roems opleveren dusdanige schending van de vrijheid der pers te hebben voortgebragt.

Allen, die de pen voeren, denken hierover na en zij zullen kunnen oordeelen wat vrijheid hun zou overblijven bij het stelsel van liberalismus dat aan de geschillen door deurwaarders perk kan stellen.

In dat stelsel is geene geschiedenis meer en men moet zich voorbereiden op den terugkeer van tijden, die Tacitus gezien heeft en waarvan hij zegt: „Wij hebben een groot voorbeeld van geduld gegeven en even als de oude tijden zagen wat er uitspattends in de vrijheid is, zoo hebben wij ervaren wat er buitensporigs in de slavernij is. Alles was ons ontzegd door de vreeselijke inkwizitiën, tot zelfs het doorbrengen des levens, het regt van te spreken en te hooren; en met de stem zouden wij zelfs het geheugen verloren hebben, indien het vergeten even goed in onze magt geweest ware als het zwijgen."

Aldus is de vrijheid van het liberalismus, zij gaat ver genoeg om ieder schrijver het regt te ontroven de voorbijgegane tijden te beoordeelen.

— De minister van oorlog heeft eene cirkulaire uitgevaardigd, waarbij hij verbiedt, dat voortaan de mis zal worden gelezen in de kazernen en in de forten van deze hoofdstad. De kardinaal-aartsbisschop van Parijs is tegen deze cirkulaire opgekomen en wordt daarin ondersteund door den maarschalk Magnan, opperbevelhebber van het leger van Parijs. De minister Randon, gelijk bekend is, belijdt de protestantsche eeredienst.

— Kolonel Frappoli, een vriend van Garibaldi, is te Parijs aangekomen. Hij zal van daar naar Zweden vertrekken, om de Kamers van Kopenhagen den dank der revolutionnairen van Midden-Italië te brengen, voor de stemming, welke ten gunste der oproerlingen aldaar heeft plaats gehad.

— Het gerucht loopt dat de Koning der Belgen andermaal eene reis naar Frankrijk zal doen ten einde de zaken van Italië te regelen.

— Uit Florence wordt aan de *Gazette de Lyon* geschreven over het dekreet, aldaar onlangs uitgevaardigd, volgens hetwelk de Regering het bestuur der opengevallen kerkelijke goederen voor zich behoudt. Dezer dagen kwam de markies Mazzaroza bij den aartsbisschop van Lucca, om hem de papieren, dat beheer betreffende te vragen. De aartsbisschop zeide dat, als de markies hierop aandrong, hij verpligt zou zijn, hem in den ban te doen. Deze antwoordde hierop: „Monseigneur, nooit is iemand mijner familie in den ban geweest, en ik wil de eerste niet zijn." Des anderendaags diende de heer Mazzaroza zijn ontslag bij de Regering in.

Dezelfde Aartsbisschop van Lucca, uitgenoodigd om tegenwoordig te zijn bij de wijding der vaandels, waarbij baron Ricasoli voorzat, antwoordde: „Gij zijt inderdaad wel vrijmoedig om zegeningen te komen vragen aan den Bisschop, op het oogenblik dat men ons den mond sluit."

— De Fransche nationale garde zal met 1,800,000 man vermeerderd worden.

— Nopens het Oostersche vraagstuk zegt een blad, dat Rusland de Zwarte Zee en Oostenrijk de westelijke kusten der Adriatische Zee, Bosnië en Herzegowina zou verkrijgen. Koning Otto moet naar Konstantinopel verplaatst worden. Waarmede Frankrijk en Engeland zouden verleend worden weet het blad niet te zeggen, maar het merkt aan dat het H. Land, Egypte, Tripoli en Tunis nog overblijven.

ENGELAND.

LONDEN, 3 Maart. De indruk, door de troonrede des Franschen Keizers veroorzaakt, is zeer ongunstig. In het Lagerhuis werden gisteren daarover zeer levendige diskussiën gevoerd. De *Morning Advertiser*, de *Daily News*, de *Morning Herald*, de *Daily Telegraph* en de *Standard* wedijveren in toorn en verbolgenheid over de Savooische kwestie. Hoewel meer gematigd zijn de overige bladen niet minder ontevreden. De *Times*, schoon in den vorm zeer kalm, is scherp ironiesch; de *Morning Star* is in het voorbehoud dat het blad stelt niet zeer vleijend, en de *Morning Post* is weifelend in zijne goedkeuring. Het maakt de opmerking, na herinnerd te hebben dat het nooit de aanhechting van Savoye gezegd heeft, ingeval een magtig rijk in 't noorden van Italië ontstond, dat het, aangezien 't onlangs gedaan voorstel van den heer de Thouvenel, dwaas zou zijn Sardiniëns magt als gevaarlijk voor Frankrijk te beschouwen. De *Morning Post* zegt verder dat de naam, dien Napoleon III heeft van grootmoedig en gematigd te zijn, niet zal vergroot worden door de gevolgen van een eisch, die nog niet door den dwang der omstandigheden geregtvaardigd is.

— De *Observer* zegt dat de heer Byng morgen in het Lagerhuis zal voorstellen een adres tot de koningin te rigten, dat door den heer Baines zal worden ondersteund, een gelijkluidend zal zijn als dat, hetwelk de koningin in 1787 door het Lagerhuis is aangeboden, namelijk een adres, waarbij aan H. M. dank wordt te kennen gegeven wegens het sluiten van een handelstraktaat met Frankrijk, als zijnde een nieuw bewijs, dat H. M. het welzijn harer onderdanen tracht te bevorderen.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 3 Maart. Berigten uit St. Petersburg spreken over de begrafenis van generaal Rostovtzof, waaraan Alexander II en zijne drie broeders deelnamen. Men betreurt het verlies van dien krijgsman wijl hij een der weinigen was, die den Keizer de waarheid durfden zeggen. Hoe zeldzaam dit geschiedde kan blijke uit het volgende:

Alexander II heeft de gewoonte het Engelsche blad *the Clock* te lezen. Reeds meermalen had hij, doch te vergeefs, om het Nommer van 1 Februarij gevraagd. Eindelijk werd het hem veertien dagen na de verschijning bezorgd. Des anderen daags kwam de grootvorst Konstantijn bij hem en zeide „*De Klok* heeft vrij sterk gehuid, niet waar?" „Dat kan ik niet vinden," sprak de Keizer „geen enkel opstel heeft mij bijzonder getroffen." En die afschuwelijke bijzonderheden dan over de folteringen, welke Bautakof een matroos heeft aangedaan?" „Daar heb ik niets van gelezen en staat er ook niet in," sprak Alexander.

De groothertog haalde nu een blad te voorschijn en lag het voor den Keizer. Vervolgens werd een onderzoek ingesteld waaruit bleek, dat om het bewuste opstel niet onder 's Keizers oogen te laten komen, op diens eigene drukkerij een valsch nommer van *the Clock* gedrukt was, waarin eene andere beschrijving de plaats van de uitgelatene vervuld had.

Op die wijze wordt de Keizer, door die hem omringen, om den tuin geleid.

ITALIE.

ROME, 1 Maart. Het *Giornale di Roma* klaagt in het belang der vreemde reizigers als ook in het zijne over de terughouding van vreemde dagbladen en brieven aan de Toskaansche grenzen. Dezelfde klagt is reeds door verscheidene korrespondentiën aangeheven. Dergelijke handelingen kunnen niet anders dan de vreemdelingen verwijderd houden, waaraan Italië een groot deel van zijn voorspoed te danken heeft.

TURIJN, 2 Maart. Graaf Cavour heeft aan de vertegenwoordigers van het Sardinische goevernement bij de mogendheden een cirkulaire gezonden, dd. 20 Feb. jl. waarin hij hunne aandacht vestigt op den zin van de cirkulaire-Bissingen, tot de Oostenrijksche legatiën in het Venetiaansche gerigt, betreffende de gedwongene indienststelling van ieder, die ten gevolge zijner vorige gedragingen of houding zich verdacht heeft gemaakt van vijandigheid tegen het Oostenrijksche goevernement. De heer Cavour ziet in dien maatregel, dat het militair gezag voor dat der burgerlijke overheid in het Venetiaansche is in de plaats getreden en overigens laat hij het aan de ministers van Buitenlandsche Zaken in andere landen over, de gevolgen die daaruit kunnen ontstaan te beoordeelen.

— De *Opinione* berigt dat het Sardinische goevernement geantwoord heeft op de depêche van het Fransche kabinet dd. 24 Febr. jl. De heer Cavour zou, volgens dat blad, de redenen daarin hebben aangegeven, welke aan Sardinië niet veroorloven den raad te aanvaarden, dien men het geeft, maar het integendeel dwingen tot de aanhechting over te gaan, indien de bevolkingen dit eischen.

— Naar men verneemt zijn de woelingen om de Marken in opstand te brengen heviger dan ooit. Men verneemt dat 3000 driekleurige vaandels aldaar rondgedeeld en de wapenen, voor Ombria bestemd, te Livorno aangekomen zijn. Van andere zijde wordt berigt dat de hoofden der beweging, overtuigd dat eene ontscheping te Ancona ten eenemale onmogelijk was, de hoop hebben uitgedrukt van in gene nabrige baai, welke niet genoemd wordt, te slagen. De Napolitaan Massari heeft Turijn verlaten om digter bij zijn vaderland te zijn en Gallenga is in gezelschap van een Engelschman weder naar Rome vertrokken.

— Het uit Florence ontvangen telegram, waarvan eergisteren is melding gemaakt, behelst dat alle Toskaners, die hun een-en-twintigste jaar bereikt hebben en in het genot hunner burgerregten zijn, uitgenoodigd worden om den 11n en 12n dezer hunne stemmen uit te brengen op een der beide voorstellen: Aanhechting van Toskane bij Sardinië, onder den konstitutionnelen schepter van Viktor Emmanuel, of het land tot een afzonderlijk koningrijk te vormen.

In het Emiliaansche is dezelfde maatregel genomen en de mannelijke bewoners der hertogdommen Parma, Modena en de Legatiën zullen moeten beslissen of zij zich bij Sardinië willen voegen of een onafhankelijke natie vormen. Het dekreet van den heer Farini, waarbij die vereeniging van kiesgeregtigden wordt bevolen, gaat gepaard met een verklarende proklamatie, waarin aan Keizer Napoleon dank wordt betuigd, doch tevens de bevolkingen vermaand in hare vroegere besluiten te volharden. Daaruit blijkt nu dat de Turijnsche regering, door een stoutmoedigen stap de gebeurtenissen bespoedigende, een beroep op de bevolkingen doet. Indien de algemeene stemming, in centraal-Italië bewerkstelligd, de besluiten bevestigt der vergaderingen, gevormd door de beperkte verkiezing, zal zij de aanhechting uitspreken en zoowel tegenover Frankrijk als geheel Europa steunen op deze nieuwe uiting der sympathiën van de gewesten, waarvan zij het lot bepaalt.

In een schrijven uit dezelfde stad wordt op de pogingen gewezen, welke Rusland in Midden-Italië aanwendt. De familie Leuchtenberg heeft hare goederen in Beijeren verkocht, maar heeft nog uitgebreide bezittingen in Toskane. De grootvorstin Marie poogt daar een kroon voor een harer kinderen te verwerven, in welk geval Livorno even als Villafranca eene Russische haven zou worden, terwijl Ancona, werd dat er aan toegevoegd, een voortreffelijke legplaats voor kolen zou zijn. Rusland kon dan met Cattaro en Klek en langs dien weg met alle ontevredenen in Turkije korresponderen.

BELGIE.

BRUSSEL, 3 Maart. Het *Journal de Bruxelles* bevat eene parabel van den volgenden inhoud:

„Er is een gebruik onder schrandere landlieden om ter opwekking van den ijver der ezels, die zij gebruiken om zware lasten te dragen, een bos distelen boven hun kop te hangen, welke hen altijd voorgaat en doet voortstrompelen, zonder dat zij hem ooit bereiken. Welnu, de raddraaijers van heden zijn even loos als gezegde boeren, en hunne dupes, ofschoon zonder lange ooren, worden even als de ezels bedeeld. Men lette slechts op:

„In Frankrijk moet *ten eenigen tijde* de vrijheid het werk des keizerrijks bekroonen. *Ten eenigen tijde!!*

„In Piemont is de algemeene vrijheid ingewijd met de opheffing der Grondwet!

„In Toskane is de vrijheid der drukpers bekrachtigd door het beslag op de *anti-Cavoursche* bladen.

„In de Vereenigde Staten wordt de menschelijke vrijheid staande gehouden door de strop, welke kapitein Brown worgt.

„Op de Ionische eilanden wordt de vrijheid der openbare beraadslaging bevestigd door de ontbinding van het Parlement.

„In België wordt de vrijheid des woords beschermd door het afzetten der beambten, die er gebruik van maken.

„Uit dit alles vloeit ten klaarste voort dat een stroom van vrijheid op weg is buiten zijne oevers te treden en de Keizer der Franschen, lord Palmerston, graaf Cavour, baron Ricasoli, en hunne Excellenciën de heeren Frère, Tesch en Rogier de opregte demokraten zijn, die de sluizen behooren te bestieren en de vruchtbare overstrooming leiden, welke de dwingelandij moet verdrinken! Inderdaad, zoo ooit dan mag men hier zeggen: *si non è vero bene trovato.*"

— De St. Pieterspenning is in de parochie van de H. Maria alhier ingesteld. Eene aanzienlijke vergadering uit alle standen heeft in het gebouw der Vereeniging des H. Franciscus-Xaverius het Parochiale komitee benoemd.

Het bedrag der inschrijving is op slechts 12½ cent per jaar gesteld, ten einde het overal het zelfde te doen zijn. In Oost-Vlaanderen telt men reeds 300,000 inteekenaars. Wie meer aan den H. Vader willen zenden, kunnen dit als bijzondere gift doen, welke op de laatste bladzijden der Penning-boekjes worden ingeschreven.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 5 Maart.

BEVALLEN (1 Maart.): A. Reyne, geb. van Maanen, Z.
OVERLEDEN (28 Febr.): C. C. Römer, 27 j. — (29 Febr.): C. Buch, geb. Kemper.

Wisselkoers.

2/m.	Parijs	f 55 5/16	2/m.	Livorno	f 38½
Zigt	„	„ 55 11/16	„	Napels	„ 78[illegible]
2/m.	Bordeaux	„ 55	3/m.	Petersburg	„ [illegible]
½/m.	„	„ 55⅝	6/w.	Weenen	„ 86
3/m.	Madrid	„ 239	„	Augsburg	„ 99
„	Cadix	„ 240	„	Frankfort	„ 99⅝
„	Sevilië	„ 237	2/m.	Hamburg	„ 35
„	Bilbao	„ 237	Zigt	„	„ 35⅛
„	Lissabon	„ 40½	[illegible]	Londen	„ 11.60
„	Porto	„ 40¾	Zigt	„	„ 11.67½
2/m.	Genua	„ 45¾		Rotterdam	„ ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

PARIJS, 3 Maart. 3 pc. Rente 67.90; 4½ pc. id. 98.—; Fr.-Oost. Spoorw. 505.—; Credit mobilier 745.—; 3 pc. Spanje 43; 1 pc. id. [illegible]; Spaansche Cred. [illegible]; Passive —; Russ. Spoorw. Aktiën [illegible]

MADRID, 2 Maart. Spanje 3 pc. 44.20; 1¾ pc. 34.35.

LONDEN, 3 Maart, Cons. 94⅝ a —; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 21¾ a —; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. 72⅛; 4½ pc. id. doll. bonds —; 3¾ pc. Grenada — a —; id. uitgestelde — a —; 2½ pc. Venez. — a —; 1 pc. id. — a —, 3 pc. Port. — a —; 3 pc. Spanje — a —; 1¾ pc. id. 33½ a —; Coupons — a —; Amortis. — a —; 4½ pc. Russen 97⅞ a —. 5 pc. id. — a —; 2½ pc. Holland — a —; 4 pc. id. 102 a —; Illinois Shares 56 a —; id. 7 pc. Oblig. 81 a —; Sardinië — a —; Ecuador — a —.

WEENEN, 3 Maart. Met. 5 pc. 69.30; 2½ pc. —.—; Nat. 77.10; Loten 1854 4 pc. —; Bank-Aktiën 862; Noord-Baan-akt. 195; Oostenr. Cred. Loten —; Cred. Anst. 194.—, O.-Fr. Spoorw.-akt. 265.—; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe 153.—: Wissel op Londen 3/m. 13.25; Parijs —.—; Frankt. —; Amst. —.—; Goud 32.—; Zilver —.

BERLIJN, 3 Maart. Metalliek 5 pc. 51½; Nationale 57¼, Stiegl. 5de serie 95; 6de id. 105½; 5 pc. Eng. Russ. 106, Nieuwe 3 pc. 63⅛; Pruiss. Staats. 4½ pc. 99⅞; id. Nieuwe 5 pc. —; Fr. Oost. Spoorw. —; Credit —, Wissel op Londen 2/m. 6 th. 6.18, Parijs 79⅛, Hamburg 150⅛; Amst. zigt 141⅝, Weenen 2/m. 74¼, Petersburg 3/w. 96¾.

HAMBURG, 3 Maart. 4 pc. Rusland 60½, 4½ pc. id. —; 3 pc. Spanje 40, 1¾ pc. id. 31½, Vereinsb. 98¾, Noord-Duits. bank 83½, Mexikanen —, Wissel op Londen 3/m. —.—; Amst. —.—, Diskonto —.

FRANKFORT, 3 Maart. Metalliek 5 pc. 50; Nation. 55¾, Cred. Akt. —, Spanje 3 pc. 42⅛, 1¾ pc. 33, Bankakt. —, Wissel op Londen 116¾, Weenen 87⅛; Parijs —, Diskonto —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		3 MAART 4½ u.			gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.		a		
Nederl. Bank	4 ″		″		
Nederl., Werkel. Schuld a 2½	pCt.	64¾	″		
Dito Dito	3 ″	76⅛	″	76$\frac{3}{16}$	
Dito Dito	4 ″	98$\frac{11}{16}$	″	98¾	
Oost-Ind. Leening	4 ″	97¾	″		
Amortis. Syndik.	3½ ″		″		
Handel-Maatsch. op rescontre		125½	″		
Aand. Holl. Spoorweg.			″		
Leening idem	4½ pCt.		″		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ ″		″		
België, Cert. Adm. B. bk.	2½ ″		″		
Dito bij *Rothschild*	2½ ″	51$\frac{15}{16}$	″	52	
Frankrijk, Certifikaten	3 ″		″		
Spanje, Obligatiën [illegible]	1¾	33$\frac{3}{16}$	″	33¼	
Dito [illegible]		44¼	″		
Dito Binnenl.	3 ″	42$\frac{11}{16}$	″	42¾	42$\frac{11}{16}$
Amortisable Schuld		12$\frac{1}{16}$	″		
Bewijzen Coupons			″		
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	43⅞	″		
Dito 1856/1859	3 ″	42$\frac{3}{16}$	″		
Dito Uitgestelde			″		
Rusl. Obl. bij *Hope en C°.*	5 pCt.	103½	″		
Dito bij idem 1828/1829	5 ″	102⅛	″		
Cert. bij idem 1831/1833	5 ″		″		
Dito bij idem 1840	4 ″	79¾	″		
Dito bij *Stieglitz*	4 ″	79⅝	″		
Dito Nieuwe	4 ″		″		
Dito 5de Serie	5 ″		″		
Dito 1855, 6de Serie	5 ″	99$\frac{7}{16}$	″	99½	
Dito adm. te Hamburg	5 ″		″		
Dito dito te Londen	5 ″		″		
Dito dito dito	4½ ″		″		
Dito dito dito	3 ″	62½	″		
Inschrijving in Assignat.	6 ″		″		
Certifikaten van dito	6 ″	61⅛	″		
Spoorweg Aktiën	5 ″		″		
Polen, Aand. 1835 fl. 500	*f*		″		
Obligatiën	4 pCt.	78	″		
Pruissen, Obligatiën	4½ ″		″		
Dito 1859	5 ″	101¾	″	101⅞	
Aandeelen 1854	3½ ″		″		
Oostenrijk, Obl. bij *Golden C.*	5 ″		″		
Dito dito	4 ″		″		
Dito Metalliek	5 ″	47½	″	47$\frac{11}{16}$	47⅝
Dito dito	2½ ″	25⅞	″	26	26
Dito Rente Amsterdam	5 ″	69¾	″	70	
Dito Nationale 1854	5 ″	53⅝	″	53⅞	53$\frac{11}{16}$
Weener Bank-Aktiën	*f*		″		
Dito Aand. fl. 250, 1839	″		″		
Dito dito ″ 250, 1854	4 pCt.	242	″		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			″		
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5 ″		″		
Dito bij *Rothschild*	5 ″		″		
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 ″		″		
Dito	3 ″		″		
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 ″		″		
Dito 1839 van £ 100	5 ″		″		
Dito 1843 ″ £ 100	5 ″		″		
Dito 1852	4½ ″		″		
Dito 1858	4½ ″	90⅝	″		
Sardinië	5 ″				
Peru, Geldl. 1854	4½ ″	90¼	″		
Dito te Parijs			″		
Ecuador, Oblig. 1855	1 ″	12⅝	″	12¾	
Venezuela, Obligatiën	3 ″	25$\frac{15}{16}$	″		
Dito	1½ ″		″		
Grenada, Obligatiën	4 ″	14⅝	″		
Dito Uitgestelde		4$\frac{9}{16}$	″	4⅝	
Mexiko Obligatiën	3 ″		″		
Noord-Amer., Ph. *Hope en C.*, Lr. A			″		
Dito dito	″ B		″		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		″		
Illinois Spoorweg-Aandeelen			″		
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	82¼	″		
Galvest. Spoorweg Oblig.	8 ″	45	″	46	
Louisiana	5 ″		″		
Griekenl., Obl. Geldl. [illegible]	5 ″		″		

Handel-Maatschappij (kontant) 125¾; dito Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg volgefourneerde 213, 213¼;

Hypotheek 4½ pCt. [illegible] Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —; 4½ pc. Eng. Rijn —.

Bij weinig affaire waren alleen Oostenrijksche fondsen minder geanimeerd. Overigens ongenoeg onveranderd.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 2½ pCt. Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 5 Maart tot 3½ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 64¾; Aand. Handel-Maatsch. —, Spanje, Binnenl. 3 pc. 42¾; Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. —, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 99½, 5 pc. Oostenrijk, Met. 5 pc. 47$\frac{13}{16}$, dito 2½ pc. —, dito Rente Amst. 5 pc. 69½, dito Nationale 1854 5 pc. 53⅞.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 5 Maart.

Tarwe in een doen: 130 & b. Poolsche *f* 322, 325.
Rogge stil: 122 & Belgische *f* 225.

ROTTERDAM, 3 Maart. Tarwe: 137/2 & witb. Poolsche *f* 345. — Rogge: 143/2, 144/2 & Archangel *f* 200, 204; 140/2, 142/2 & Petersb. *f* 197, 199. — Boekweit: per 2100 Ned. & n. grove Fransche *f* 183. — Koolzaad: j. Fransch £ 55. — Lijnzaad: 116 & Berdiansky *f* 335.

SCHIEDAM, 3 Maart. Rogge. Verkocht: 142/2 & Kunda *f* 212 kt. — Moutwijn *f* 14,—; Jenever *f* 19,50; Amst. Proef *f* 20,75 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling *f* 1,80 per ke el.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIËN.

Metalliek	*f* 21,75 a —	Pruissische	*f*	34¾	a —
Napelsche	″ —,— ″ —	Spaansche	″	2,38	″ —
Div. in £	″ 11,60 ″ —	Hamb. Russ.	″	33½	″ —
Eng. Russen	″ 11,80 ″ —	Russ. in Z. R.	″	33$\frac{11}{16}$	″ —
Fransche	″ 55¼ ″ —	″ ″ P. R.	″	9⅝	
Belgische	″ 55¾ ″ —	Polen. Fl.		26⅞	

Buitenl. Spanje *f* 55⅛. Nation. Met. d°. 1 Julij 1859, *f* 28.47½.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 3 Maart. Muhlenroth, Elbe, Batavia. – Dæpering, Java Koerier, Banjoewangie.
HELVOET, 3 Maart. Lupcke, Helena en Anna, en Anderson, Drie Vrienden, beide Batavia. — 4 Maart. Hoek, Walcheren, Batavia.

UITGEZEILD:

TEXEL, 3 Maart. Lion (st.), Londen.
HELVOET, 4 Maart. Feijenoord (st.), Londen.
BROUWERSHAVEN, 3 Maart. Armstrong, Eersteling, (v. Batavia) Dordre ht.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 5 Maart, in lading naar:

Keulen. W. Vogel, Cöln N°. 14.
Mannheim. F. Kroell, Stolzenfels.
Maintz. B. Kirschreiber, Maintz N°. 5.
Urdingen. A. J. Hoorn, Vrouw Hendrika.
Dusseldorp. C. Wansing, Vrouw Geertruida.
Wesel. E. T. Beijer, de Hoop.

AMSTERDAM, 28 Februarij, vertrokken naar:
Frankfort. J. Stumm, Frankfort N° 14.
Mannheim. W. A. van der Poll, Europa.
Dusseldorp en Duisburg. W. Kantz, Niederrhein N° 3.

Rijnhoogte ARNHEM, 2 Maart 3 el 2 p. 1 duim.
KEULEN, 4 ″ 16 voet 2 ″

Advertentiën.

(2386) Heden beviel voorspoedig van een welgeschapen ZOON, C. M. VAN DER WEYDEN, geliefde Echtgenoote van

P. BOTS.

NIEUWKOOP, 3 Maart 1860.

(2376) Heden overleed, tot mijne innige droefheid en die van mijne dochter en behuwdzoon, mijne geliefde echtgenoot JOHANNA GEERTRUIDA SCHUT, in den ouderdom van ruim 61 jaren, en tijdig voorzien te zijn geweest van de HH. Sacramenten.

AMSTERDAM, 29 Februarij 1860.

J. B. KLOTZ.

(2374) Biedt zich aan voor eene **Minnedienst**, eene **GEHUWDE VROUW**, van eene uitmuntende gezondheid en voorzien van de beste getuigschriften. Te bevragen met opgave van voorwaarden, bij den Boekhandelaar VAN EGMOND te Arnhem.

(2384) Een **Med. en Chir. Doct.**, op een aangenaam gelegen dorp in de provincie Utrecht, vraagt ter waarneming zijner Apotheek eenen **BEDIENDE**, met de receptuur bekend en bewijzen van goed gedrag kunnende overleggen. Bij geschiktheid kan men op een ruim salaris rekenen. Men wordt verzocht zich *franco* onder lett. B. D. te adresseren aan het Bureau dezer Courant.

Een Hulponderwijzer, 23 jaren oud en in staat het Fransch grondig te onderwijzen, zag zich gaarne verplaatst, liefst in Noord- of Zuid-Holland. Adres met *franco* brieven onder letter S. bij den Boekh. F. A. VAN DEN HEUVEL te Ravenstein.

(2385)

(2387) Men wenscht de aandacht der Kiezers van Amsterdam te vestigen op den Heer **P. VAN REES**, Oud-Resident van Batavia enz., een man, die van zijne jeugd in Oost-Indië heeft doorgebragt en tot de aanzienlijkste betrekkingen is opgeklommen, die daar met de meeste onderscheiding werkzaam was en door zijne zending als buitengewoon gezant naar de Republiek van Venezuela, welke hij tevens besteedde aan het bezoeken van onze West-Indische Bezittingen, eene uitgestrekte kennis heeft opgedaan van den toestand, de belangen en betrekkingen onzer Overzeesche Gewesten.

Hij kan, in het bijzonder met het oog op de Hoofdstad des Rijks en als Indische specialiteit, een waardig en nuttig Volksvertegenwoordiger zijn en zal ongetwijfeld de keuze tot Lid van de Tweede Kamer regtvaardigen.

V.

Bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN is van de pers gekomen en verzonden:

HET ROMEINSCHE VRAAGSTUK,

DOOR DEN

BURGGRAAF DE MELUN.

Naar het Fransch.

PRIJS 15 CENTS.

Ter verspreiding per 25 Exemplaren . . . . . . *f* 3.00
″ ″ ″ 50 . . . . . . ″ 5.00

De **Tweede Druk** van:

DE PAUS.

VRAGEN VAN DEN DAG,

DOOR

Msgr. DE SEGUR.

Uit 't Fransch vertaald.

PRIJS 15 CENTS.

Ter verspreiding per 25 Exemplaren . . . . . . *f* 3.00
″ ″ ″ 50 . . . . . . ″ 5.00

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitgever